

متن پرسش

سلام و نور خدمت استاد گرامی: تفکر آماده گر چه رابطه ای با عمل فعلی و اکنونی ما دارد؟ در «تفکر آماده گر» وقتی انسان به حال خود و تلاش های بی ثمر خویش برای تغییر می نگرد، به «بی وجودی» خود آگاه شده و به دنبال «طلب وجود» می رود و در «انتظار» است تا وجود پیش بیاید. در این حال حالت آدمی باید برای برنامه ریزی و انجام فعالیت های روزانه (که به اراده نیاز دارند) چگونه حضوری داشته باشد و چگونه در انتظار باشد؟ آیا اینکه در انتظار باشیم تا تحول وجودی پیش بیاید ما را نسبت به انجام تکالیف اکنون منفعل نمی کند؟ چرا که حال فعلی ما حال بی وجودی است و در این بی وجودی توقعی برای انجام تکلیف نیست و عزم و اراده برای تغییر وضعیت از بین رفته است. شاید داستان بدتر از این بشود و فرد برای اینکه طلب وجودش بیشتر شود بی وجودی خود را با انجام معصیت و ترک تکلیف و بدتر کردن وضع فعلی ثابت کند. برای حقیر در این موضوع مشکل عملی پیش آمده و در انجام تکالیف سست شده ام. لطفاً اگر مقدور است در این باره شرحی داشته باشید و اگر صلاح می دانید بنده را راهنمایی کنید. آشنایی حقیر با تفکر آماده گر با این صوت دکتر نجات بخش بود و گویا هرچه می گفتند برایم اتفاق افتاده بود و می دانستم. <https://varastegi.ir/?p=۲۹۷۹> با تشکر و عذرخواهی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حکایت تفکر آماده گر، حکایت حضور در بودنی می باشد که بودن اکنون بیکرانۀ ما به حساب می آید با نظر به «وجود»، چه از نظر هایدگر و چه از نظر صدرا در بستر «معرفت نفس». مهم آن است که در بستر «اصالت وجود» موضوع معرفت نفس را مدّ نظر آوریم. در این حالت است که بودنی در اکنون در عین بیکرانگی در ما پیش می آید و این جا است که در هر جایی و در هر کاری که باشیم گویا در مرکز هستی و جهان هستیم و این نیاز امروزیں همه بشریت است. وقتی با چنین حضوری شخصیتی همچون حضرت آیت الله امام خامنه ای شهید در افقی که مولایمان علی «علیه السلام» در پیش است، را مدّ نظر می آورند به همان صورتی که ملاحظه می کنید کسانی در میدان های شهر کنار همدیگر هستند که اگر با نظر به بودن خود در نسبت با آن مرد الهی در میدان نباشند، سال ها از همدیگر فاصله دارند و این جا است که حتی عرض شد ایران آینده و مردمی که باید در آن ایران حاضر باشند؛ پدیده خاصی می باشد و این جا دیگر بحث تکلیف و عدم تکلیف در میان نیست، بحث به سر بردن با خود در میان است. و مائیم و این حضور و امروز و فردایی دیگر. خدا نکند

که آن رهبر شهید در افقی که برای ما گشوده است، فراموش شود که در آن صورت، حقیقتاً خود را فراموش خواهیم کرد و همچون زندگی در جهان مدرن، با توهّمات خود به سر خواهیم برد. موفق باشید